

بازخوانی دستورات رهبر انقلاب درباره ضرورت اعمال تدابیر لازم برای انتفاع ایران از بازگشت آمریکا به برجام

هدف لغو تحریم‌ها است

باقی فسانه است

مهم‌ترین گزاره‌ای که رهبر انقلاب تلاش کرده‌اند برای طرف غربی و برخی جریانات داخلی تفهیم شود این است که حفظ برجام ذاتا برای ایران اصالت ندارد و هدف اصلی کشورمان فقط لغو تحریم‌هاست

عدول و تنزل از هدف رفع کامل و مؤثر تحریم‌ها نه تنها انتفاع ایران از برجام را منتفی می‌کند بلکه هزینه‌های سنگین اقتصادی و امنیتی به کشورمان تحمیل می‌شود

تیتراهای امروز

نامگذاری خیابان مقابل سفارت عربستان در پایتخت آمریکا به نام خاشقچی

پرسه‌اره در واشنگتن

برخی منابع خبری از آماده شدن دیوان پادشاهی برای به قدرت رسیدن بن سلمان خبر می‌دهند

برخی نمایندگان می‌گویند طرح رتبه‌بندی معلمان از ابتدای سال ۱۴۰۱ اجرایی خواهد شد

گام به گام تا رتبه‌بندی

رئیس کمیسیون آموزش مجلس:

حداقل حقوق معلمان ۸ میلیون تومان می‌شود

قابلیت: شرکت‌های دولتی زبان ده، برای سال آینده یا بودجه نداشته باشند یا اصلاح شوند

فصل ساماندهی زبان‌دها

رئیس سازمان انرژی اتمی: گفت‌وگوها با آژانس بیشتر تحت عملیات روانی و فشار حداکثری است

گروسی

ستون پنجم آمریکا

نگاه

حافظه جمعی، سرمایه ملی

یونس مولایی: آدمی ذاتا در میان داشته‌ها و نداشته‌های خود بیش از همه به دومی می‌اندیشد، تا جایی که بسیاری از نعمات و مواهب تا از دست نروند، کسی چندان به اهمیت آنها فکر نمی‌کند. در سطح ملی نیز ملت‌ها در بسیاری از مواقع نسبت به داشته‌های خود چندان آگاه نیستند. گزاره نیست اگر یکی از مهم‌ترین عناصر ملت ایران که کمتر ملتی در جهان همانند آن را دارد، «تاریخ» بدانیم. ملتی با پیشینه‌ای چند هزار ساله و انباشتی از تجارب تاریخی که جزئی جدانشدنی از هویتش به حساب می‌آید. کافی است نگاهی به کشورهای اطرافمان که از فقدان چنین عنصر گرانبه‌ای محروم هستند، ببینیم و نتایج آن را در شکل نگرفتن «هویت ملی» و متقلبا نبود یک انسجام جمعی برای دفاع و صیانت از سرنوشت جمعی‌شان مشاهده کنیم.

در چنین فضایی، نادیده گرفتن تاریخ و برخورد تشریفاتی با این سرمایه ناب را می‌توان مصداقی از کفران نعمات الهی از سوی بسیاری از مقامات و مسؤولان فرهنگی و آموزشی کشور به حساب آورد. عدم توجه به «حافظه جمعی» مردم و تاثیر کتمان‌ناپذیر تاریخ بر هویت ملی ایرانیان باعث شده شاهد انبوهی از تهدیدات باشیم.

تاکید رهبر حکیم انقلاب بر «جهاد روایت و تبیین» را می‌توان شاهد مثالی از ضعف مدیران کشور در این باره دانست. ایشان با نیازسنجی صحیح نسبت به برنامه‌ریزی منسجم دشمنان برای ضربه به «حافظه جمعی» ایرانیان، بر ضرورت روایت حقیقی «واقعیات جامعه، تاریخ انقلاب، دفاع مقدس و حوادث گوناگون ۴۳ سال اخیر» تاکید و خاطر نشان کردند. اگر این کار نشود - که در موارد متعدد نشده است - دشمن روایت تحریف‌آمیز و دروغ خود را در افکار عمومی جاری و با عوض کردن جای ظالم و مظلوم، اقدامات مستمر ظالمانه خود را توجیه می‌کند. بر همین اساس صیانت از تاریخ و هویت ملی ایرانیان را می‌توان به پای صیانت از امنیت ملی واجد اهمیت دانست؛ واجبی که صدا البته باید آن را نیز فراموش شده دانست و به سختی می‌توان رد آن را در سیاست‌گذاری‌های آموزشی و فرهنگی کشور پیدا کرد. تسریع تحولات و افزایش دامنه ارتباطات در سایه اقتضات تکنولوژی‌های جدید باعث شده نسل جوان تا انبوهی از روایات درباره مقاطع مختلف تاریخ خود روبه‌رو شود. در چنین فضایی، آنچه انکارناپذیر است سهم اندک جریانات انقلابی در تبیین روایت شکست‌ها و پیروزی‌های ملت ایران است؛ تجاری که نادیده گرفتن آنها به منزله نفی خود و چراغ سبزه به تهاجم‌های خارجی خواهد بود.

اجلاس پراشکال دموکراسی به میزبانی بایدن ثابت کرد آمریکا خود بخشی از مشکل دموکراسی جهانی است

سراشیبی دموکراسی

روند تصویب این لایحه نشان می‌دهد تر اصلی بایدن برای مثال آوردن از این مساله چندان هم درست نبوده است! چراکه این لایحه با موافقت هر ۲ حزب به تصویب نرسید و بایدن مجبور شد وعده‌هایی را به جمهوری خواهان بدهد که خود مطمئنا نمی‌تواند آنها را اجرایی سازد. در عین حال جمهوری خواهان نیز یک تریلیون دلار برای پروژه‌هایی در نظر گرفته‌اند که هم‌اینک نیز در حال اجرایی شدن است و قرار نیست چیز جدیدی به آنها اضافه شود.

در عین حال این ادعای بایدن که مشکلات فعلی جهان، ناشی از تفساوت دیدگاه‌ها بین دولت‌های دموکراتیک و دولت‌های تمامیت‌خواه است چندان درست نیست، زیرا بزرگ‌ترین مشکلی که دولت ایالات متحده ایجاد کرد، دور زدن فرانسه در توافق ساخت زبرد برای هسته‌های برای استرالیا بود و این در حالی است که هر ۳ کشور دارای دموکراسی هستند! این مساله به بحرانی بزرگ در روابط آمریکا و متحد قدیمی‌اش فرانسه تبدیل شد.

اگرچه آمریکا می‌خواهد نشان دهد دموکراسی‌ها کارهای بزرگی می‌توانند انجام دهند اما نحوه مقابله نه پرداختن به مسائل مرتبط با دموکراسی، اما دولت بایدن نیز بخوبی می‌داند برای پیشبرد هدف گسترش دموکراسی در جهان به کشورهای چین و روسیه نیز در شورای امنیت نیاز دارد و در عین حال هیچ اقدام دموکراسی‌ها توانایی انجام دادن اقدامات بزرگ را ندارند یا اینکه فقط وانمود می‌کنند دموکراسی‌ها هستند بگیرد، بنابراین گسترش دموکراسی در جهان نیازمند باشد و دموکراسی‌ها توانایی انجام اقدامات بزرگ در جهان را داشته باشند، چرا کشورهای قدرتمند جهان

به عنوان کسانانی که به دنبال برپایی دموکراسی در کشورشان هستند.

اجلاس دموکراسی دولت بایدن در شرایطی برگزار شد که تنها نحوه برگزاری این اجلاس از نظر رسانه‌ها مشکل‌ساز نبوده است، بلکه این اعتقاد که آمریکا در شرایط فعلی نمی‌تواند برگزارکننده اجلاس بزرگی جهت توسعه دموکراسی در جهان باشد، مهم‌ترین مساله‌ای بوده که تحلیلگران را به واکنش در این باره واداشته است. بر اساس گزارش جدید پایگاه نظرسنجی پیو، تنها ۱۷ درصد مردم دنیا ایالات متحده را مثال خوبی برای پیروی از آن به عنوان الگوی دموکراسی قبول دارند و حتی در کشورهایی که از لحاظ سیاسی متحد آمریکا حساب می‌شوند نیز زیر ۱۷ درصد مردم چنین اعتقادی دارند. این کشورها بیشتر شامل آلمان، استرالیا، کانادا، ایتالیا، کره جنوبی، سوئد و ژاپن بودند.

«فرد کاپلان» از تحلیلگران سیاسی حوزه آمریکا در مقاله خود در نشریه «اسلیت» به نکات جالبی درباره دموکراسی آمریکایی اشاره کرده و نوشته است: اجلاس دموکراسی نیز مانند دموکراسی آمریکایی دچار چالش‌های زیادی بوده است. کاپلان در مطلب خود نوشته است: بسیاری از مردم جهان حق دارند درباره وجود دموکراسی در آمریکا تردید داشته باشند. روند رأی‌گیری در انتخابات ریاست جمهوری و نقش فعال الکتروکالج‌ها که به صورت غیردموکراتیک انتخاب می‌شوند و می‌توانند اثرگذاری رأی‌های عمومی مردم را نیز زیر سؤال ببرند، یکی از مواردی است که نشان می‌دهد دموکراسی در آمریکا چندان هم به صورت واضح دیده نمی‌شود. او در عین حال دیوان عالی

یادداشت

فرزانه دانایی: اجلاس

به میزبانی جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا به صورت اینترنتی برگزار شد، حاشیه‌های زیادی را در مطبوعات و رسانه‌ها به وجود آورد و همچنان نیز موضوع روز تحلیل‌های مبتنی بر انتقاد از نقشه آمریکا برای پیشبرد جنبش‌های دموکراسی در جهان است. اجلاس دموکراسی در شرایطی برگزار شد که رسانه‌ها حضور چندانی در این جلسه نداشتند و با وجود اینکه نمایندگان از ۱۱۱ کشور جهان به صورت آنلاین در این اجلاس شرکت کرده بودند، مطبوعات ۲ ساعت از جلسه بیرون رانده شدند. رسانه‌های آمریکایی حالا این سوال را مطرح کرده‌اند: اجلاسی به این بزرگی با حضور ۱۱۱ کشور که هر کدام پوشش رسانه‌ای خاص خود را داشته‌اند، چرا باید به صورت غیرعلنی و بدون حضور خبرنگاران برگزار شود؟

هیچ کدام از مطبوعات جهان پوششی از سخنرانی رهبران کشورهایی که در این اجلاس شرکت کرده بودند، نداشتند! بایدن در ابتدای این جلسه سخنرانی ۱۰ دقیقه‌ای داشت و سپس خبرنگاران از اتاق اجلاس خارج شدند. ۲ ساعت بعد که دوباره رسانه‌ها اجازه حضور در کنفرانس را یافتند، متوجه شدند بایدن از طریق تماس تصویری در حال مذاکره با رئیس‌جمهور غنا، شهردار یکی از شهرهای سیرالئون و رئیس مجلس کاستاریکاست! آنطور که رسانه‌های آمریکایی منتشر کرده‌اند، سخنرانی این افراد کاملا خسته‌کننده و کلیشه‌ای بوده است و مشخص نیست آیا آنها به عنوان الگوی دموکراسی در حال گفت‌وگو بودند یا